

ŠKYŤÁK

ŠELMOVSKÁ ŠTIKA III.
KNIHA 3

Jak správně
mluvit dracky

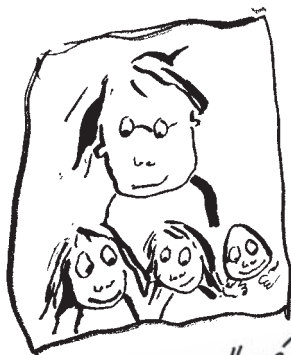

ze staroseverštiny přeložila

CRESSIDA COWELLOVÁ

O PŘEKLADATELCE

Cressida Cowellová žije v Londýně se svým manželem Simonem, dcerami Maisie a Clementine, synem Alexanderem a dvěma kočkami Lily a Baloo. Kromě překladů Škytákových pamětí také napsala a ilustrovala obrázkové knížky, jako například *Škyták, Viking, který trpěl mořskou nemocí*.

*Cressida Cowellová
se svými dětmi*

O AUTOROVÍ

Jak správně mluvit dracky je třetí částí Škytákových pamětí. Autor je mnohem známější díky svému vynikajícímu přírodovědeckému spisu *Vikinští draci a jejich vejce*, v němž popisuje všechny dosud známé druhy draků. Vydal ještě další dvě odborná díla, *Dračtina pro samouky* a *Mořské panny a jiné příšery*, a je rovněž pravidelným korespondentem měsíčníku *Velcí draci*.

*Škyták
a Bezzubka*

Tuto knížku věnuji Maisie a Clementine.

UPOZORNĚNÍ!
Jakaákoli podobnost s NAPROSTO jakýmkoliv
historickým faktem je zcela náhodná.
VAROVALI JSME TĚ!

Veliké díky Simonu Cowellovi, Casparu Hareovi
a Andree Maláškové.

Text and illustrations copyright © 2005 Cressida Cowellová
First published in Great Britain in 2005 by Hodder Children's Books
Translation © 2014 Silvestr Vandrovec Špaček
Czech edition © 2014 Nakladatelství Slovart

Všechna práva vyhrazena.

Bez písemného svolení vlastníka práv není povoleno publikaci ani
žádnou její část použít pro reprodukování či ukládání v rešeršním
systému, ani ji jakýmikoli prostředky šířit, ať již elektronicky, mecha-
nicky, kopírováním, nahráváním nebo jinak.

ISBN 978-80-7391-903-0

Jak správně mluvit dracky

Škyták Šelmovská
Štika III.

ze staroseverštiny přeložila
CRESSIDA COWELLOVÁ

ÚZEMÍ
VIZIZMETKŮ

skály Divokých draků

BARBARSKÉ

ústranné měčiny

ostrov
Lebkolví

Předřž

SMUT

ostrov
Papuchalků

Tichotam

skaliska
Nestěsti

Zbojnické
ostrov

Zachmuřené moře

DAREBNOST

Thórova pomsta

HYSTERIE

hvozď Divokých vlků

Ledové pustiny

Země Vyhnanců

SOUOSTROVÍ

Mírumilovná země

ostrov Trumberk

Vnitřní moře

moře známe jako Odínova vana

Rybařská oblast

Mrač

ostrovy Hromotluků

Letní proud

Spletitá spousta

pevnost Sacramentum

Římská říše tudy

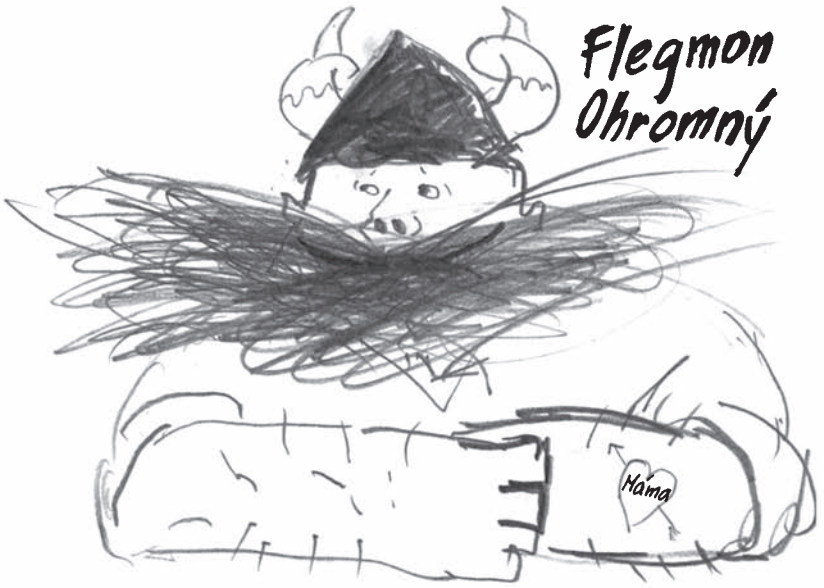

~ OBSAH ~

Kdysi tu byli draci	11
1. Hodina obsazování nepřátelské lodi	13
2. Draloci	24
3. Z louže pod okap	44
4. Bezzubka přichází na pomoc	58
5. Mezitím na Trumberku	73
6. Těže noci v sakramentsky děsivé římské pevnosti Sacramentum	86
7. Nanodrak	88
8. Hodina cizácké děsivosti	102
9. Vítejte v pevnosti Sacramentum	112
10. Utajená totožnost Hubeného prefekta	120
11. Následnice zbojnického trůnu	134
12. Mistryně útěků	144
13. Mezitím na Trumberku	148
14. Kamikaziny plány útěku	151
15. Draloci se blíží	162
16. Mazaný, ale zoufalý plán	164
17. Neptunova neděle	174
18. Valhalla expres	181
19. Aaaaaaargh!	184
20. Škyťák Božský	199
21. Zbojnice se nedá udržet pod zámkem	204
22. Návrat hrdinných následníků	218
Doslov Škyťáka Šelmovského Štiky III.	232

Flegmon
Ohromný

PSÍDECH

→
Mašerastiko
(nanodrak)

Hubeňý prefekt

Šušňibor

a Ohnišañ

RYBINOHA

škyťákův
nejlepší
kamarád

← Straškráva

škyťák

↑ Bezubka

Kamikazi

PŘEPRGATÁ
PERCHTA

(náčelnice
Zbojnic)

Škytáček a jeho meč
Snaha

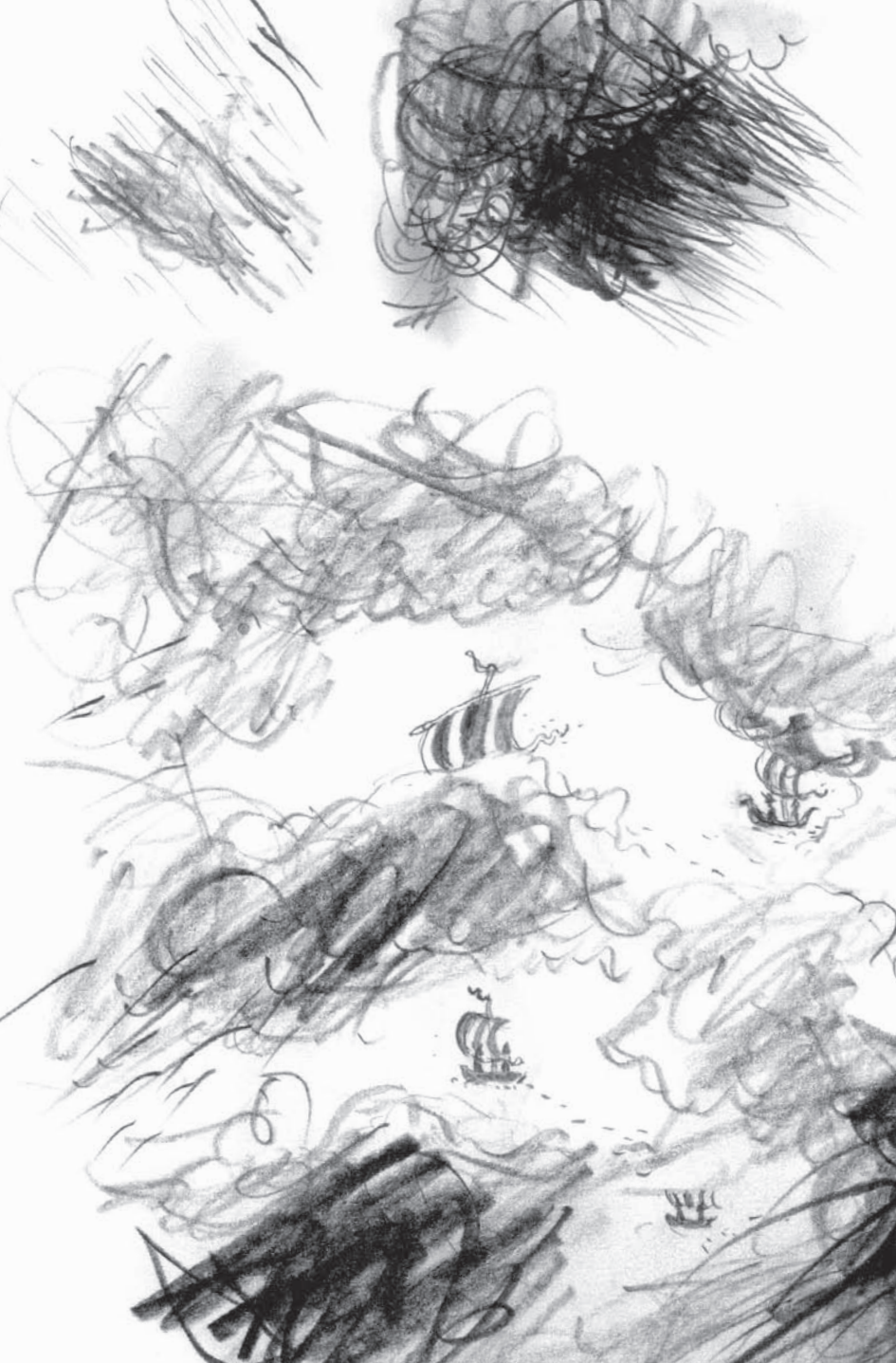
Kdysi tu byli draci

Představte si dobu, kdy žili DRACI - někteří byli větší než hora a podřimovali v mořských hlubinách, jiní byli menší než váš nehet a poskakovali ve vřesu. Představte si čas VIKINSKÝCH HRDINŮ, kdy chlapi byli chlapi a ženy byly taky trochu chlapi a i některá mimina už měla chlupy na hrudi.

A teď si představte, že jste chlapec jménem Škyták Šelmovská Štika III., že vám ještě není ani dvanáct let a ještě se z vás ani zdaleka nestal hrdina, jakého by z vás chtěl mít váš otec. Samozřejmě že jsem to ve skutečnosti byl JÁ, ale ten klučina, jakým jsem tehdy býval, už mi teď připadá tak vzdálený, že tenhle příběh budu vypravovat, jako by to byl někdo úplně cizí.

Takže si představte, že tenhle někdo cizí, který jednou bude hrdinou, nejsem já, ale VY.

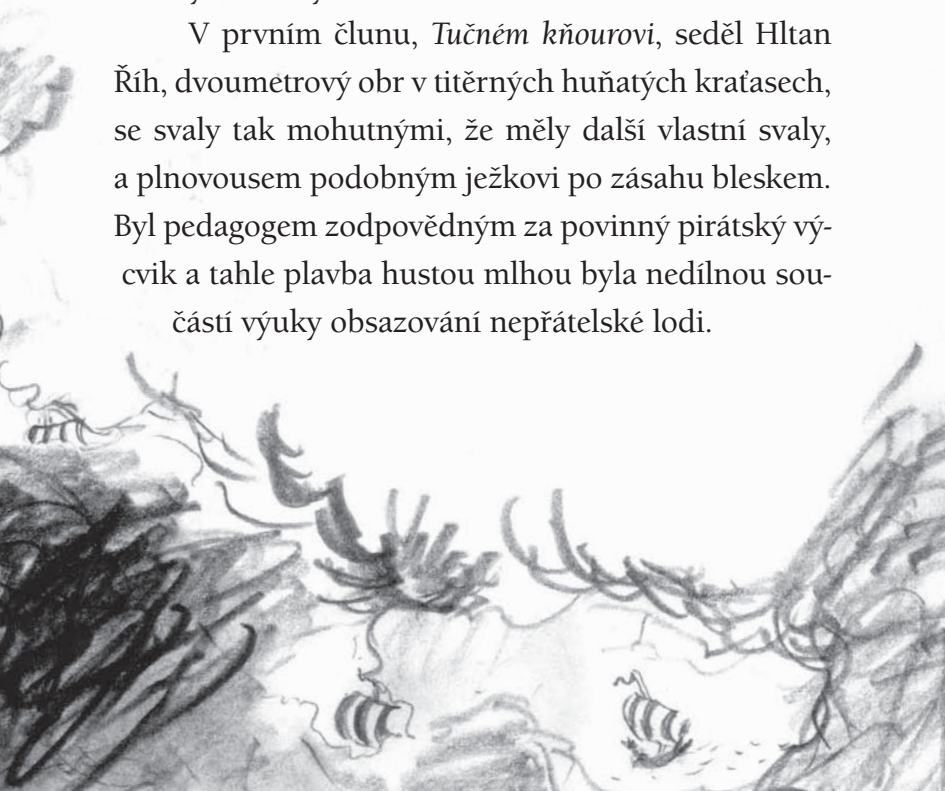
Jste malí. Máte zrzavé vlasy. Teď o tom ještě nevíte, ale brzy vás čeká jedna z nejhroživějších příhod, co jste doposud zažili... Až budete vetčný stařec, jako jsem teď já, budete jí říkat „Moje první setkání s Římskou říší“ - a i navzdory té časové propasti vám na starých vrásčitých rukách vyskočí husí kůže pokaždé, když si vzpomenete na všechna úskalí a nebezpečí, na něž jste během onoho děsivého dobrodružství narazili...

1. HODINA OBSAZOVÁNÍ NEPŘÁTELSKÉ LODI

Jednoho mlžného rána před dávnými a dávnými časy v dalekých mrazivých končinách brázdilo sedm vikinských loděk vody moře zvaného Ódinova vana. Mírumilovná země na severu, ostrov Trumberk na západě a po pravdě vlastně všechno široko daleko se topilo v mlhách, takže loďky působily dojmem létajících člunů, které úplně opustily Zemi a plují mezi oblaky kdesi vysoko na nebi.

V prvním člunu, *Tučném kňourovi*, seděl Hltan Říh, dvoumetrový obr v titěrných huňatých kratasech, se svaly tak mohutnými, že měly další vlastní svaly, a plnovousem podobným ježkovi po zásahu bleskem. Byl pedagogem zodpovědným za povinný pirátský výcvik a tahle plavba hustou mlhou byla nedílnou součástí výuky obsazování nepřátelské lodi.

Každá ze šestice menších chlapeckých loděk, které doprovázely *Tučného kňoura*, měla posádku tvořenou dvěma chlapci, kteří byli Hltanovými žáky a mladými členy kmene Chlupatých Chuligánů.

„TAKŽE, VY HNUSNÉ HROUDY HOLČIČÍCH HLENŮ!“ zařval Hltan tak silně, že jej bylo slyšet několik kilometrů daleko. „TEĎ NÁS ČEKÁ NÁCVIK OBSAZOVÁNÍ NEPŘÁTELSKÉHO PLAVIDLA NA TRIVIÁLNÍM CÍLI, KTERÝM BUDE RYBÁŘSKÁ LOĎ Z MÍRUMILOVNÉ ZEMĚ... PAMATUJE SI NĚKDO Z VÁS PRVNÍ PRAVIDLO PŘEPADENÍ?“

„PŘEKVAPIT PROTIVNÍKA, PANE!“ vykřikl Soplan Šušnibor, vysoký a nepříjemně nadutě vyhlížející kluk s obrovskými nozdrami a zárodky drobného knírku.

„Velmi správně, Šušnibore,“ zamručel Hltan Řih. Pak zase pokračoval z plných plic: „V TAKHLE HUSTÉ MLZE PŘEPADÁVANÁ LOĎ NEMÁ ŠANCI SPATŘIT, ŽE PŘIPLOUVÁTE!“

Ale slyšet nás může pořád, pomyslel si Škyták Šelmovská Štika III. a nešťastně se snažil v mlze něco zahlédnout. Pokud tedy samozřejmě nebudeme mít to štěstí, že narazíme na úplně hluché Mírumilovné...

Tučný kňour

Škyták Šelmovská Štika III. je poměrně překvapivě hrdinou našeho příběhu. Říkám překvapivě, protože na Škytákově byste si nejdřív ze všeho všimli, že je naprosto obyčejný. Měl drobnou postavu a mírně pihovatý, úplně průměrný obličej, který byste v davu zaručeně přehlédli.

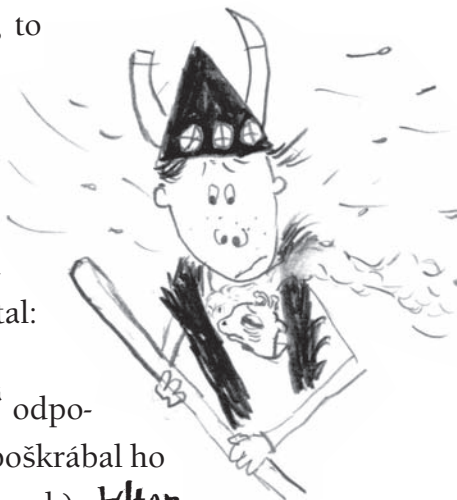
Jeho dráček Bezzubka, který zrovna spal Škytákově na prsou, zachumlaný pod halenou, byl stejně průměrný jako jeho páníček. Zvláštní na něm bylo pouze to, jak byl malinký. V porovnání s draky ostatních chlapců byl sotva poloviční.

A jak jistě pochopíte, to nebylo nic, čím by se dalo chlubit.

Hltanův řev dráčka probudil. Rozespale vystrčil čumáček ze Škytákově výstřihu a dracky se zeptal:

„C-c-es se děje?“*

„Ale, nic zvláštního,“ odpověděl mu šepem Škyták a poškrábal ho za růžky. (To Bezzubka miloval.) „Hltan

* Draci hovoří dracky. Jediný, kdo tomuto úchvatnému jazyku rozumí, je Škyták.

řve, Šušňibor se vytahuje a všichni se tady kolébáme buňvíkde v mlze a mraze a přitom bychom mohli být zahrabaní pod dekou u praskajícího ohniště... Jestli chceš, klidně spi dál.'

Bezzubka se zahihňal. „Vy V-v-vikingové jste p-p-praštění jako pražma,“ prohlásil. „V-v-vzbud Bezzubku, až b-b-bude oběd...“ Pak se zase zavrтал zpátky na svoje teplé místečko u Škyťákova levého podpaží a zavřel oči.

Škyťák byl v loďce spolu se svým nejlepším kamarádem Rybinohou, který byl ještě hubenější než on a vypadal jako šilhavý pavouk sekáč s astmatem. Rybinoha právě zvedl ruku.

„Je pochopitelně výborné, že oni neuvidí nás, pane, ale uvidíme *my* je, abychom mohli *jejich* loď vůbec obsadit?“ namítl logicky.

„Klíďo brďo, planktonový mozečku,“ zaburácel značně samolibě Hltan. „Kolem mírumilovných rybářských lodí se vždycky prohání hejno dracků mořských, kteří se snaží loudit nebo krást ryby nebo aspoň odřezky. Stačí, když budete sledovat rámus, co na-dělají, a ten vás k lodi spolehlivě dove-de. Pak už zbývá jenom na ni vtrhnout

s chuligánským válečným rykem, opakujte po mně - UÁÁÁÁÁÁÁÁ!“ zařval.

„UÁÁÁÁÁÁÁÁ!“ odpovědělo mu řevem deset chlapců, kteří přitom mávali nad hlavami meči jako maniaci.

„Uáááá,“ připojili se Škyták s Rybinohou bez valného nadšení.

„Mírumilovní mají z nás Chuligánů hrůzu, Ódin ví proč... Takže, panstvo - každý z vás ukradne

jednomu z nich přilbu na důkaz toho, že jste úkol úspěšně splnili, a bude se hlásit zase u mě. BUDE TO JAK ULOUPIT DĚCKU LÍZÁTKO!“ zahulákal Hltan Řih.

„A málem bych zapomněl. To bych to vymňoukl...“, zasmál se bezstarostně. „Dávejte si dobrý pozor, abyste ZA ŽÁDNÝCH OKOLNOSTÍ NEVYPLULI Z TOHOHLE ZÁLIVU. To je OPRAVDU DŮLEŽITÉ, protože jen o kousek dál na jih je Letní proud, kterým proudí teplejší voda, a každý z vás jistě dobře ví, co v něm žije...“

„Draloci,“ ztěžka polkl Rybinoha.

„Přesně tak, Rybinoho,“ zahromoval Hltan. „A náš přírodovědecký expert Škyták nám určitě může říct o dralocích něco bližšího.“

„S radostí, pane,“ řekl Škyták, který vždycky rád odpověděl na každou otázku týkající se jeho oblíbeného tématu, tedy draků. Vytáhl z kapsy odrbaný zápisníček, který měl na obalu naškrábáno velkým písmem *Jak správně mluvit dracky*. Do tohoto sešitku si zaznamenával různé postřehy o dračtině a popisy všemožných druhů draků a jejich zvyků.

„Mno,“ začal Škyták luštit svůj škrabopis. „Dralok je druh draka, který v mnohém připomíná žra-